



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 2. septembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikácie – Nariadenie (EÚ) 2015/2120 – Článok 3 – Prístup k otvorenému internetu – Článok 3 ods. 1 – Práva koncových užívateľov – Článok 3 ods. 2 – Zákaz dohôd a obchodných praktík obmedzujúcich výkon práv koncových užívateľov – Článok 3 ods. 3 – Povinnosť rovnakého a nediskriminačného zaobchádzania s prevádzkou – Možnosť vykonávať primerané opatrenia na riadenie prevádzky – Dodatočná tarifná možnosť nazývaná ‚nulová tarifa‘ – Obmedzenie zdieľania internetového pripojenia“

Vo veci C-5/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajský súd Düsseldorf, Nemecko) zo 17. decembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 7. januára 2020, ktorý súvisí s konaním:

**Bundesverband der Verbraucherzentralen und
Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV**

proti

Vodafone GmbH,

za účasti:

Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory N. Wahl (spravodajca), sudcovia F. Biltgen a J. Passer,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV, v zastúpení: T. Rader, Rechtsanwalt,
- Vodafone GmbH, v zastúpení: D. Herrmann, Rechtsanwältin,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a D. F. Klebs, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,
- rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, splnomocnený zástupca,
- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane, A. Wellman a L. Lițu, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Braun, T. Scharf a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 310, 2015, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi úniou Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (Spolková únia spotrebiteľských centier a združení, ďalej len „Bundesverband“) a spoločnosťou Vodafone GmbH týkajúceho sa používania určitých štandardizovaných podmienok v zmluvách tejto spoločnosti.

Právny rámec

- 3 Odôvodnenia 6, 8 a 9 nariadenia 2015/2120 stanovujú:
 - „(6) Koncoví užívatelia by mali mať právo na prístup k informáciám a obsahu a právo šíriť ich a využívať a poskytovať aplikácie a služby bez diskriminácie, prostredníctvom svojej služby prístupu k internetu. ...

...

- (8) Pri poskytovaní služieb prístupu k internetu by poskytovatelia uvedených služieb mali zaobchádzať s celou prevádzkou rovnako, bez diskriminácie, obmedzenia alebo zasahovania, nezávisle od odosielateľa alebo príjemcu, obsahu, aplikácie alebo služby alebo koncového zariadenia. Podľa všeobecných zásad práva Únie a ustálenej judikatúry by sa porovnateľné situácie nemali riešiť rozdielne a rozdielne situácie by sa nemali riešiť rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené.
- (9) Cieľom primeraného riadenia prevádzky je prispieť k efektívnemu využívaniu sieťových zdrojov a optimalizácii celkovej kvality prenosu spôsobom, ktorý zodpovedá objektívnym rozdielnym technickým požiadavkám na kvalitu služby špecifických kategórií prevádzky, a teda prenášanému obsahu, aplikáciám a službám. Opatrenia na primerané riadenie prevádzky [Primerané opatrenia na riadenie prevádzky – *neoficiálny preklad*], ktoré uplatňujú poskytovatelia služieb prístupu k internetu, by mali byť transparentné, nediskriminačné a proporcionálne a nemali by sa zakladať na obchodných kritériách. Požiadavka, aby opatrenia na riadenie prevádzky boli nediskriminačné, nebráni poskytovateľom služieb prístupu k internetu, aby v záujme optimalizácie celkovej kvality prenosu uplatnili opatrenia na riadenie prevádzky, ktoré sú pre objektívne rôzne kategórie prevádzky rozdielne. Akékoľvek takéto diferencovanie by malo, s cieľom optimalizovať celkovú kvalitu a skúsenosti užívateľov, byť povolené len na základe objektívne rôznej technickej kvality požiadaviek na služby (napríklad pokiaľ ide o latenciu, jitter, stratovosť paketov a šírku pásma) špecifických kategórií prevádzky, a nie na základe obchodných kritérií. Takéto rozdielne opatrenia by mali byť primerané vo vzťahu k účelu optimalizácie celkovej kvality a mali by zaobchádzať s rovnakou prevádzkou rovnakým spôsobom. Takéto opatrenia by sa nemali uplatňovať dlhšie, než je nevyhnutné.“

4 Článok 1 tohto nariadenia s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ v odseku 1 uvádza:

„Týmto nariadením sa stanovujú spoločné pravidlá na zabezpečenie rovnakého a nediskriminačného zaobchádzania s prevádzkou pri poskytovaní služieb prístupu k internetu a súvisiacich práv koncových užívateľov.“

5 Článok 3 uvedeného nariadenia, nazvaný „Zabezpečenie prístupu k otvorenému internetu“, v odsekoch 1 až 3 stanovuje:

„1. Koncoví užívatelia majú právo na prístup k informáciám a obsahu a právo šíriť informácie a obsah, využívať a poskytovať aplikácie a služby a využívať koncové zariadenie podľa vlastného výberu, bez ohľadu na umiestnenie koncového užívateľa alebo poskytovateľa, alebo na umiestnenie, pôvod či určenie informácií, obsahu, aplikácie alebo služby prostredníctvom ich služby prístupu k internetu.

...

2. Dohodami medzi poskytovateľmi služieb prístupu k internetu a koncovými užívateľmi o obchodných a technických podmienkach a charakteristických znakoch služieb prístupu k internetu, ako je cena, objemy dát alebo rýchlosť, a akýmikoľvek obchodnými praktikami, ktoré vykonávajú poskytovatelia služieb prístupu k internetu, sa nesmie obmedziť výkon práv koncových užívateľov ustanovených v odseku 1.

3. Poskytovatelia služieb prístupu k internetu zaobchádzajú pri poskytovaní týchto služieb s každou prevádzkou rovnako, bez diskriminácie, obmedzení alebo zasahovania a bez ohľadu na odosielateľa a príjemcu, obsah, ku ktorému sa prístupuje alebo ktorý sa distribuuje, použité alebo poskytnuté aplikácie alebo služby alebo použité koncové zariadenie.

Prvým pododsekom sa nebráni poskytovateľom služieb prístupu k internetu vo vykonávaní opatrení na primerané riadenie prevádzky [primeraných opatrení na riadenie prevádzky – *neoficiálny preklad*]. Aby sa takéto opatrenia považovali za primerané, musia byť transparentné, nediskriminačné a proporcionálne, a nesmú sa zakladať na obchodných kritériách, ale na objektívne rozdielnych technických požiadavkách na kvalitu služby špecifických kategórií prevádzky. Takéto opatrenia nemonitorujú špecifický obsah a nezachovávajú sa dlhšie, než je nevyhnutné.

Poskytovatelia služieb prístupu k internetu nesmú vykonávať opatrenia na riadenie prevádzky, ktoré presahujú opatrenia uvedené v druhom pododseku, a najmä nesmú blokovať, spomaľovať, meniť, obmedzovať, narúšať, znehodnocovať alebo diskriminovať špecifický obsah, aplikácie alebo služby alebo ich špecifické kategórie, iba ak je to potrebné, a iba tak dlho, ako je potrebné, aby:

- a) sa dodržali legislatívne akty Únie alebo vnútroštátne právne predpisy, ktoré sú v súlade s právom Únie, ktorým poskytovateľ služieb prístupu k internetu podlieha, alebo opatrenia, ktoré sú v súlade s právom Únie, ktorými sa vykonávajú takéto legislatívne akty Únie alebo vnútroštátne právne predpisy, vrátane rozhodnutí súdov alebo orgánov verejnej moci s príslušnými právomocami;
- b) sa zachovala integrita a bezpečnosť siete, služieb poskytovaných prostredníctvom tejto siete a koncového zariadenia koncových užívateľov;
- c) sa predchádzalo hroziacemu preťaženiu siete a zmiernili sa účinky výnimočného alebo dočasného preťaženia siete pod podmienkou, že s rovnocennými kategóriami prevádzky sa zaobchádza rovnako.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 6 Bundesverband je únia, ktorá združuje šestnásť organizácií na ochranu spotrebiteľov spolkových krajín, ako aj ďalšie organizácie pôsobiace v oblasti ochrany spotrebiteľa v Nemecku.
- 7 Spoločnosť Vodafone pôsobí v odvetví informačných a komunikačných technológií. Okrem základného balíka ponúka svojim zákazníkom bezplatné tarifné možnosti známe ako „nulová tarifa“ nazývané „Vodafone Pass“ („Video Pass“, „Music Pass“, „Chat Pass“ a „Social Pass“). Tieto tarifné možnosti umožňujú využívať služby partnerských spoločností spoločnosti Vodafone bez toho, aby sa objem dát spotrebovaných pri využívaní týchto služieb odpočítaval od objemu dát zahrnutého v základnom balíku. Zníženie prenosovej rýchlosti, ktoré nastane po vyčerpaní objemu dát zahrnutého v základnom balíku, sa však vzťahuje aj na využívanie služieb partnerských spoločností. Prvá zvolená tarifná možnosť je už zahrnutá v základnom balíku a zákazníci si môžu za príplatok predplatiť ďalšiu tarifnú možnosť.

- 8 Pre tieto tarifné možnosti je vo všeobecných zmluvných podmienkach uvedená najmä táto štandardná podmienka: „Spotreba dát pri využívaní cez zdieľané internetové pripojenie (bezdrôtový prístupový bod alebo ‚hotspot‘)... sa odpočítava od objemu dát zahrnutého v balíku.“
- 9 Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Spolková agentúra pre elektrickú energiu, plyn, telekomunikácie, poštu a železnice, Nemecko, ďalej len „Bundesnetzagentur“) ako orgán dohľadu ukončil konanie o zákonnosti tohto ustanovenia.
- 10 Bundesverband podal na Landgericht Düsseldorf (Krajinský súd Düsseldorf, Nemecko) žalobu, ktorou sa domáhal zakázať používanie tejto vyššie citovanej zmluvnej podmienky. Uvedený súd po vypočutí agentúry Bundesnetzagentur zamietol túto žalobu z dôvodu, že podľa zmluvy sa nezakazovalo zdieľanie internetového pripojenia a navyše zostalo technicky možné.
- 11 Na vnútroštátny súd, Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajinský súd Düsseldorf, Nemecko), bolo podané odvolanie, ktorým sa napádala platnosť uvedenej podmienky z hľadiska článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia 2015/2120.
- 12 Za týchto okolností Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajinský súd Düsseldorf), ktorý sa domnieval, že na rozhodnutie sporu vo veci samej je potrebný výklad práva Únie, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 3 ods. 1 nariadenia 2015/2120 vykladať v tom zmysle, že právo koncových užívateľov využívať koncové zariadenia podľa vlastného výberu prostredníctvom ich služby prístupu k internetu zahŕňa aj právo využívať službu prístupu k internetu prostredníctvom koncového zariadenia (napríklad smartfón, tablet) priamo pripojeného na rozhranie verejnej telekomunikačnej siete aj prostredníctvom iných koncových zariadení (iný tablet/smartfón) (zdieľanie internetového pripojenia alebo ‚tethering‘)?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku:

Má sa článok 3 ods. 1 a 2 tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že za neprípustné obmedzenie voľby koncového zariadenia koncovým užívateľom sa považuje situácia, keď zdieľanie internetového pripojenia nie je zmluvne zakázané, ani technicky obmedzené, avšak zmluvnou dohodou sú objemy dát spotrebované prostredníctvom zdieľania internetového pripojenia, na rozdiel od objemov dát spotrebovaných bez zdieľania internetového pripojenia, vylúčené z ponuky zahŕňajúcej bezplatný prístup k niektorým službám nazývanej ‚zero-rating‘, odpočítavajú sa od objemu dát zahrnutého v základnom balíku a po jeho vyčerpaní sa osobitne účtujú?“

O prejudiciálnych otázkach

- 13 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 nariadenia 2015/2120 vykladať v tom zmysle, že obmedzenie zdieľania koncovými užívateľmi internetového pripojenia z dôvodu aktivácie tarifnej možnosti nazývanej „nulová tarifa“ je nezlučiteľné s povinnosťami vyplývajúcimi z odsekov 1 a 2 tohto článku.
- 14 Na úvod treba spresniť, že tarifná možnosť nazývaná „nulová tarifa“ predstavuje obchodnú prax, v rámci ktorej poskytovateľ prístupu k internetu uplatňuje „nulovú“ alebo výhodnejšiu tarifu na celú alebo časť dátovej prevádzky týkajúcej sa určitej aplikácie alebo určitej kategórie špecifických aplikácií ponúkaných partnermi uvedeného poskytovateľa prístupu. Tieto dáta teda

nie sú odpočítavané od objemu dát predplateného v rámci základného balíka. Takáto možnosť, ktorá je ponúkaná v rámci obmedzených balíkov, teda umožňuje poskytovateľom prístupu k internetu zvýšiť atraktivitu svojej ponuky.

- 15 Otázky položené Súdnemu dvoru, ktorých cieľom je umožniť vnútroštátnemu súdu rozhodnúť o zákonnosti podmienok využívania súvisiacich s tarifnou možnosťou nazývanou „nulová tarifa“, vychádzajú z predpokladu, že takáto tarifná možnosť je sama osebe zlučiteľná s právom Únie, najmä s článkom 3 nariadenia 2015/2120, ktorým mal normotvorca v úmysle zakotviť zásady otvorenosti a neutrality internetu.
- 16 Článok 3 ods. 1 nariadenia 2015/2120 v spojení s odôvodnením 6 tohto nariadenia stanovuje právo koncových užívateľov nielen na prístup k informáciám a obsahu, využívať aplikácie a služby, šíriť informácie a obsah, ale aj poskytovať aplikácie a služby.
- 17 Podľa článku 3 ods. 2 nariadenia 2015/2120 sa dohodami uzavretými medzi poskytovateľmi služieb prístupu k internetu a koncovými užívateľmi ani obchodnými praktikami vykonávanými týmito poskytovateľmi nesmie obmedziť výkon práv koncových užívateľov, ako sú stanovené v odseku 1 uvedeného článku.
- 18 Článok 3 ods. 3 nariadenia 2015/2120 v prvom rade vo svojom prvom pododseku stanovuje, že poskytovatelia služieb prístupu k internetu zaobchádzajú so všetkou prevádzkou rovnako, bez diskriminácie, obmedzení alebo zasahovania, a najmä bez ohľadu na použité aplikácie alebo služby.
- 19 Tento článok 3 ods. 3 ďalej vo svojom druhom pododseku uvádza, že jeho prvý pododsek nebráni poskytovateľom služieb prístupu k internetu vo vykonávaní primeraných opatrení na riadenie prevádzky, pričom spresňuje, že na to, aby sa takéto opatrenia považovali za primerané, musia byť po prvé transparentné, nediskriminačné a proporcionálne, po druhé nesmú sa zakladať na obchodných kritériách, ale na objektívnych technických rozdieloch medzi špecifickými kategóriami prevádzky, a po tretie sa nesmú týkať monitorovania obsahu a nesmú sa zachovávať dlhšie, než je nevyhnutné.
- 20 Napokon uvedený článok 3 ods. 3 vo svojom treťom pododseku stanovuje, že poskytovatelia služieb prístupu k internetu nesmú vykonávať opatrenia na riadenie prevádzky, ktoré idú nad rámec opatrení uvedených v jeho druhom pododseku, a najmä, že nesmú blokovať, spomaľovať, meniť, obmedzovať, narúšať, znehodnocovať alebo diskriminovať špecifické aplikácie alebo služby alebo špecifické kategórie aplikácií či služieb, okrem prípadov, keď je to potrebné, a iba tak dlho, ako je to potrebné, aby dodržali legislatívne akty Únie, vnútroštátne právne predpisy, ktoré sú v súlade s právom Únie, alebo opatrenia, ktorými sa vykonávajú takéto legislatívne akty Únie alebo vnútroštátne právne predpisy, alebo aby sa zachovala integrita a bezpečnosť siete, služieb poskytovaných prostredníctvom nej a koncového zariadenia koncových užívateľov, alebo aby sa predchádzalo preťaženiu siete či sa zmiernili účinky takého preťaženia.
- 21 Cieľom týchto rôznych ustanovení, ako vyplýva z článku 1 nariadenia 2015/2120, je zabezpečiť rovnaké a nediskriminačné zaobchádzanie s prevádzkou pri poskytovaní služieb prístupu k internetu, ako aj súvisiace práva koncových užívateľov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 a C-39/19, EU:C:2020:708, body 23 až 27).

- 22 V prvom rade treba pripomenúť, že Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že ak je správanie poskytovateľa služieb prístupu k internetu nezlučiteľné s článkom 3 ods. 3 nariadenia 2015/2120, nie je potrebné určovať, či je toto správanie zlučiteľné s povinnosťami vyplývajúcimi z článku 3 ods. 2 daného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 a C-39/19, EU:C:2020:708, bod 28).
- 23 V dôsledku toho porušenie povinnosti rovnakého zaobchádzania s celou prevádzkou nemôže byť odôvodnené na základe zásady zmluvnej slobody uznanej v článku 3 ods. 2 toho istého nariadenia.
- 24 V druhom rade Súdny dvor tiež zdôraznil, že článok 3 ods. 3 nariadenia 2015/2120 bráni akémukoľvek opatreniu, ktoré je v rozpore s povinnosťou rovnakého zaobchádzania s prevádzkou, ak takéto opatrenie spočíva na obchodných kritériách.
- 25 Najprv treba poznamenať, že ako vyplýva z bodu 18 tohto rozsudku, prvý pododsek článku 3 ods. 3 nariadenia 2015/2120 v spojení s odôvodnením 8 tohto nariadenia ukladá poskytovateľom služieb prístupu k internetu všeobecnú povinnosť rovnakého zaobchádzania bez diskriminácie, obmedzení alebo zasahovania do prevádzky, pričom od tejto povinnosti sa v žiadnom prípade nemožno odchýliť prostredníctvom obchodných praktík vykonávaných týmito poskytovateľmi ani na základe dohôd, ktoré títo poskytovatelia uzavreli s koncovými užívateľmi (rozsudok z 15. septembra 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 a C-39/19, EU:C:2020:708, bod 47).
- 26 Ďalej z druhého pododseku článku 3 ods. 3 nariadenia 2015/2120, ako aj z odôvodnenia 9 tohto nariadenia, ktoré treba zohľadniť pri výklade daného pododseku, vyplýva, že hoci sú poskytovatelia služieb prístupu k internetu povinní túto všeobecnú povinnosť dodržiavať, naďalej majú možnosť prijať primerané opatrenia na riadenie prevádzky. Táto možnosť však podlieha najmä podmienke, že takéto opatrenia sú založené na „objektívne rozdielnych technických požiadavkách na kvalitu služby špecifických kategórií prevádzky“ a nie na „obchodných kritériách“. Za opatrenia založené na „obchodných kritériách“ treba predovšetkým považovať akékoľvek opatrenie poskytovateľa služieb prístupu k internetu voči každému koncovému užívateľovi, ktoré bez toho, aby spočívalo na takýchto objektívnych rozdieloch, vedie k tomu, že s obsahom, aplikáciami alebo so službami ponúkanými rôznymi poskytovateľmi obsahu, aplikácií alebo služieb sa nezaobchádza rovnako a bez diskriminácie (rozsudok z 15. septembra 2020, Telenor Magyarország, C-807/18 a C-39/19, EU:C:2020:708, bod 48).
- 27 Tarifná možnosť nazývaná „nulová tarifa“, o ktorú ide vo veci samej, vykonáva pritom na základe obchodných úvah rozlišovanie v rámci internetovej prevádzky tak, že od základného balíka sa neodpočítava prevádzka určená pre aplikácie partnerských poskytovateľov obsahu. V dôsledku toho takáto obchodná praktika nespĺňa všeobecnú povinnosť rovnakého zaobchádzania s prevádzkou bez diskriminácie či zasahovania do prevádzky podľa článku 3 ods. 3 prvom pododseku nariadenia 2015/2120.
- 28 Treba zdôrazniť, že toto nespĺňanie, ktoré vyplýva zo samotnej povahy takejto tarifnej možnosti z dôvodu stimulu, ktorý tým podnecuje, naďalej existuje bez ohľadu na prípadnú možnosť alebo nemožnosť pokračovať po vyčerpaní základného balíka v slobodnom pristupovaní k obsahu poskytovanému partnerskými poskytovateľmi poskytovateľa prístupu k internetu.
- 29 Okrem toho nie je dôležité, či sa na takúto možnosť vzťahuje dohoda v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia 2015/2120, ako bolo pripomenuté v bode 23 tohto rozsudku, alebo či má za cieľ uspokojiť skutočný dopyt zákazníka alebo poskytovateľa obsahu.

- 30 Napokon výnimky stanovené pre opatrenia na riadenie prevádzky nemožno vziať do úvahy, pretože v súlade s článkom 3 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia 2015/2120 takéto opatrenia nemôžu byť založené na obchodných kritériách, ktoré sleduje poskytovateľ prístupu k internetu.
- 31 Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že obmedzenie zdieľania internetového pripojenia, na ktoré sa vzťahujú všetky otázky položené týmto súdom, sa uplatňuje výlučne z dôvodu aktivácie tarifnej možnosti nazývanej „nulová tarifa“.
- 32 Keďže takáto tarifná možnosť je v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z článku 3 ods. 3 nariadenia 2015/2120, tento rozpor pretrváva bez ohľadu na formu alebo povahu podmienok využívania spojených s ponúkanými tarifnými možnosťami, akou je obmedzenie zdieľania internetového pripojenia dotknuté vo veci samej.
- 33 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 3 nariadenia 2015/2120 sa má vykladať v tom zmysle, že obmedzenie zdieľania internetového pripojenia z dôvodu aktivácie tarifnej možnosti nazývanej „nulová tarifa“ je nezlučiteľné s povinnosťami vyplývajúcimi z odseku 3 tohto článku.

O trovách

- 34 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie, sa má vykladať v tom zmysle, že obmedzenie zdieľania internetového pripojenia z dôvodu aktivácie tarifnej možnosti nazývanej „nulová tarifa“ je nezlučiteľné s povinnosťami vyplývajúcimi z odseku 3 tohto článku.

Podpisy